

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/138/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313210883
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5313210883.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: DOPRAVA A SLUŽBY K & T, spol. s r.o., so sídlom Horelica 13, Čadca, IČO: 36 008 184, právne zastúpený : Advokátska kancelária VARMUS s. r. o., so sídlom Palárikova 83, Čadca, IČO: 36 863 203, proti odporcovi: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava 1, IČO: 00 585 441, obchodné miesto: Agentúra Žilina, Uhoľná 1, Žilina, o náhradu škody, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 9C/2/2013-136 zo dňa 24. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 1.485,94 Eur spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 11.07.2013 do zaplatenia.

Na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že dňa 20.05.2013, v dôsledku dopravnej nehody, pôvodne označený odporca v rade 1/ Jozef Kopera - SUPT, Penzion „KYČERA“, ktorý bol prevádzkovateľom motorového vozidla zachytil sekčné vráta patriace navrhovateľovi, v dôsledku čoho došlo k ich poškodeniu. Zodpovednosť pôvodného odporcu v rade 1/, ako prevádzateľa dopravného prostriedku, za poškodenie vrát navrhovateľa bola podľa názoru okresného súdu daná. Neboli preukázané žiadne okolnosti spočívajúce v tom, že ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno predpokladať, sa zo strany odporcu v rade 1/ poškodeniu vrát zabrániť nedalo. Súčasne v konaní nebolo rozporované, že pôvodný odporca v rade 1/ bol ku okamihu vzniku škodovej udalosti v zmluvnou vzťahu s odporcom z titulu povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Odporca v konaní rozporoval výšku uplatneného nároku. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania za opravu sekčných vrát uhradil navrhovateľ celkom sumu 2.917,79 Eur. Odporca túto amortizoval podľa Vyhlášky č. 492/2004 Z. z. a navrhovateľovi poskytol plnenie vo výške 1.431,85 Eur. Poukázal na to, že pri určení výšky škody je potrebné vychádzať z ceny v čase poškodenia, t.j. z ceny určenej podľa cenového predpisu, prípadne z ceny nadobúdacej s prihliadnutím na jej pokles vyplývajúci z jej veku, amortizácie, funkčnosti a podobne, ako aj s prihliadnutím na jej prípadný vzrast, ktorý nastal následkom zhodnotenia veci.

Okresný súd vychádzal z toho, že pokiaľ obnovenie pôvodného stavu nie je možné dosiahnuť inak, iba použitím náhradných dielov, oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu škodovej udalosti, nie je možné prenášať povinnosť k úhrade nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na

poškodeného a neodôvodnene ho znevýhodňovať voči škodcovi. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2221/07 zo dňa 19.03.2008.

Na základe výsluchu svedka U. O., zamestnanca spoločnosti, ktorá vráta navrhovateľovi dodávala i opravovala zistil, že opravou bol obnovený pôvodný stav vrát pred ich poškodením, pričom poškodené časti sa priamo opraviť nedali, ale bolo potrebné ich vymeniť. Vykonaná oprava tak smerovala k obnoveniu funkčnosti vrát a bol ňou obnovený stav pred ich poškodením.

Okresný súd nemal preukázané, že by v súvislosti s vykonanou opravou boli použité veci, ktoré s ňou nesúviseli, prípadne by hodnotu vrát navyšovali. Navyiac rozsah a spôsob vykonanej opravy vrát odporca nerozporoval, iba konečnú sumu nákladov amortizoval podľa veku vrát. Na základe takto zisteného stavu, keď oprava smerovala iba k uvedeniu vrát do ich pôvodného stavu pred poškodením a k ich sfunkčneniu, okresný súd ustálil, že skutočnou škodou, ktorá na strane navrhovateľa nastala, sú náklady v plnej výške 2.719,79 Eur. Amortizovanie týchto nákladov by bolo v rozpore so zásadou „nikoho nepoškodzovať“. Odporcu zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi žalovanú istinu, ktorá predstavovala rozdiel medzi sumou 2.719,79 Eur, ktorá bola navrhovateľovi za vykonanú opravu vrát fakturovaná a sumou 1.431,85 Eur, ktorú odporca navrhovateľovi plnil ako poistné plnenie.

Zároveň odporcovi v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi i úroky z omeškania, a to od 11.07.2013, t.j. odo dňa, kedy sa odporca dostal do omeškania s úhradou uvedenej časti vzniknutej škody.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý bol v celom rozsahu úspešný, priznal ich plnú náhradu. Trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 89 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 477,17 Eur vyčíslených v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolenie odporca, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal znalecké dokazovanie a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nepochybňoval, že došlo ku škode na sekčných vráta navrhovateľa, že ich poškodenie bolo v preukázanom rozsahu a škodu spôsobil odporca v rade 1/, s ktorým bol v zmluvnom vzťahu z titulu poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poukázal však na to, že poškodené sekčné vráta mali v čase vzniku škody 11 rokov, boli staršie a vzhľadom na každodenné frekventované používanie opotrebované primerane veku. Podľa jeho názoru nie je objektívne možné s vecou starou toľko rokov zachádzať z hľadiska určenia výšky škody ako s vecou novou, nepoužívanou a neopotrebovanou.

Poukazoval na komentár k Občianskemu zákonníku, podľa ktorého na určenie ceny, z ktorej sa má podľa § 443 vychádzať, si súd vyžiada znalecký posudok. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 89/2008 z 24.03.2010, v zmysle ktorého východiskom určenia výšky škody na veci je cena, ktorú mala vec v dobe, kedy došlo k jej poškodeniu. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy. Je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a v rozsahu, v akom bola poškodená zásahom škodcu, vynaložením určitej čiastky na opravu veci a od tejto čiastky je potrebné odrátať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti jej stavu pred poškodením. Namietal, že súčasná právna úprava neumožňuje v prípade poškodenia opotrebovanej veci prisúdiť ako skutočnú škodu celú hodnotu opravy s použitím nových náhradných dielov, pretože pre určenie výšky škody sa Občiansky zákonník odvoláva na Vyhlášku č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, kde je upravený podrobný výpočet výšky škody pre daný typ zariadenia. Na preukázanie týchto skutočností navrhol v konaní vykonať znalecké dokazovanie, keďže ide o určenie výšky škody strojového zariadenia, na ktoré sú nevyhnutné odborné znalosti a vedomosti, okresný súd však tento návrh zamietol. Na záver uviedol, že závery Nálezu Ústavného súdu Českej republiky, z ktorých vychádzal okresný súd sa na danú vec nevzťahujú.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. za súčasnej aplikácie § 156 ods. 3 O.s.p. napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku

okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti/argumenty. Zároveň v tomto smere prihladal na konkrétne námietky odvolateľa.

Odporca namietal nedostatočne zistený skutkový stav veci okresným súdom z dôvodu, že tento nevykonal ním navrhované znalecké dokazovanie. Z obsahu spisu vyplýva, že odporca písomným podaním zo dňa 18.03.2015 navrhol vykonanie znaleckého dokazovania na preukázanie výšky skutočnej škody, ktorá bola spôsobená na majetku navrhovateľa v súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 20.05.2013. Vzhľadom na právny záver okresného súdu nebolo potrebné vykonať navrhnuté znalecké dokazovanie. Ten dospel k záveru, že skutočnou škodou je výška nákladov vynaložených navrhovateľom na vykonanie opravy poškodených sekčných vrát, keď ustálil, že obnovenie pôvodného stavu nebolo možné dosiahnuť inak, iba použitím náhradných dielov a išlo o účelne vykonanú opravu. Nebolo preto potrebné vykonávať znalecké dokazovanie za účelom zistenia správnosti rozsahu amortizácie, ktorú uplatnil odporca pri poskytnutí plnenia navrhovateľovi.

Krajský súd považuje za správny právny záver okresného súdu, ktorý vzhľadom na zistený skutkový stav v prejednávanej veci, považoval za skutočnú škodu náklady, ktoré boli vynaložené navrhovateľom na opravu poškodených sekčných vrát bez prípadnej amortizácie. Má za to, že okresný súd správne poukázal aj na závery Nálezu Ústavného súdu Českej republiky. V čase vydania predmetného nálezu právna úprava náhrady škody bola v Českej republike obdobná ako v Slovenskej republike, preto závery týkajúce sa tejto problematiky, ktoré uvádzal Ústavný súd v tomto náleze, sú použiteľné aj pre výklad ustanovení nášho Občianskeho zákonníka. Keďže odporca nespochybňoval správnosť skutkových zistení okresného súdu o potrebe vykonania opravy sekčných vrát, ani o spôsobe a rozsahu jej vykonania, krajský súd vychádzajúc z vyššie uvedených záverov považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny a v celom rozsahu ho potvrdil.

Ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách konania, ktorý síce nebol priamo odvolaním napadnutý, ale ho ako závislý výrok od meritórneho rozhodnutia preskúmaval. Okresný súd dôsledne vychádzal zo zásady zodpovednosti za výsledok konania a v jej zmysle navrhovateľovi ako účastníkovi v konaní úspešnému správne náhradu trov konania priznal. Krajský súd preto aj v tejto časti rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto je povinný nahradiť jeho trovy úspešnému navrhovateľovi. Ten si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.), krajský súd mu preto ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)